

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

◆ № 182 ◆

Четвер, 19 вересня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

НАСТУПАЄ ВАНЯ НА ЦАРЯ-ГОРОХА

Цього УАЗа фермеру Іванові Шейку у 1989 році виділили після особистого втручання тодішнього заступника Голови Ради Міністрів УРСР С. Качаловського. Чіпляв Іван Іванович до машини борони — і вперед! На когоспному полі і тракторами так не заборонують. УАЗ — машина когоспна. По дорожці і бездоріжжю (що для нас звичніше) не підведе за будь-яких погодних умов.

Фото Валерія ІНЮТИНА.

(Закінчення на 9-й стор.).

Л ИТВА, Латвія та Естонія ввійшли до складу ООН. Уперше керівники трьох Прибалтійських держав виступили на сесії Генеральної Асамблеї ООН. У своїй промові Голова Верховної Ради Естонії підкреслює наміри уряду країни підтримувати дружні відносини з СРСР. Він також заявив, що в Естонії гарантуватимуться права навістоського населення.

У ТУРКМЕНИСТАНІ відновилася від ідеї приватизації землі. Услід за Президентом Узбекистану І. Карімовим С. Ніязов вважає, що, поділяючи землю між селянами, доведеться ділити і воду. Тож, у Туркменістані пішли широким шляхом — вирішили астенювати перехідний Червоний прапор республіки за успіхи в сільському господарстві.

У ТБІЛІСІ без пред'явлення будь-яких звинувачень заарештували лідерів опозиції — національно-демократичної партії Грузії — Г. Чентуріа, І. Сєрідзашвілі, В. Теладзе. Їх звинувачують з літві, який лавр цим завернули в аеропорт з траси Тбілісі — Москва.

Серед білого дня групу людей у штатському вчинили напад на кореспондентський пункт

ТАРС у Тбілісі. На мікроавтобусі і двох «Жигульх» вони, погрожуючи лістолетами, вивапили технічну апаратуру зв'язу, службову документацію, творчий архів та інформаційні матеріали з останній рік.

М ИТНИЙ комітет СРСР виступив з ініціативною нарадницьких змін у митній системі, створення республіканських національних митних служб, міжреспубліканської Митної ради в рамках економічного союзу.

КІЛЬКІСТЬ НЕ ГАРАНТУЄ ЯКОСТІ. ХОЧА...

У партіях та рухах

ПОРВАЄ З РАДОЮ

18 вересня у приміщенні колишньої Вищої партшколи відкрився міжнародний симпозиум «Український ринок: шляхи становлення й перспективи». Голова оргкомітету Л. Кравчук, членкині І. Юхновський, народний депутат України, В. Кравченко, міністр зовнішньоекономічних зв'язків України, В. Хмельовський, генеральний директор Спільної орендарів і підприємств України тощо. Крім того, великий зусиль до організації симпозиуму доклали республіканський Центр «Ринок», генеральний директор якого В. Черевани і відомі перше планери засідання.

— Головне завдання симпозиуму — наголосити Володимиру Павловичу, — об'єднати зусилля вчених-економістів, структуру державного управління виробничими, альтернативної економіки на шляху до створення повно-

цінного ринку, організувати міжнародний Форум економістів і підприємців.

Тож першим виступив Голова Верховної Ради Л. Кравчук, який закликав присутніх до максимального створення ринкової економіки й інтеграції з світовою процес. Яким шляхом? Леонід Макарович наголосив, в основі нашої політики — зменшення державного впливу, відкриття внутрішнього ринку тощо. Щоправа, не зовсім зрозуміло, яким чином ці пропозиції впливають на рішення уряду, — загадали хоча б недати заборони на вивезення товарів за межі України та фіскальну політику щодо валютних коштів підприємств...

Одначе академік І. Юхновський пішов ще далі — явив історичну необхідність незалежності з фізичних законів, самостійної екстракції «родючирала» Радянський Со-

юз. До цього певним чином приєднався і міністр економічних зв'язків В. Кравченко, який зі свого боку розкрив передумови недавнього путчу на прикладі державних підприємств, зокладів колишнього союзового уряду.

Проте уряд український, наважись, за словами міністра, сьогодні працює, зокрема, над програмою заочиснення земельних інвесторів, створення державного валютного фонду, прагне переглянути податкового законодавства в бік лібералізації тощо.

Від іноземних гостей на першому пленарному засіданні виступили професор П. Воробій з канадської провінції Саскачеван (його розмовля, як вирішує економічний проблеми його уряд) і директор Саролевського агентства з підготовки менеджерів Н. Хіо-бітс, що, на його думку, на симпозиум прибули «дівчата порад».

Представники майже всієї Європи, США, Канади, Малайзії тощо. А так би мовити з нашого боку — делегація всіх колишніх союзних республік, багатьох промислових підприємств, наукових закладів. Проте як не намагались, але уявити собі плідну працю зняли як 800 учасників неможливо. Чи то габаритності будинку колишньої ВПШ влякнула на вібр тощо надширокого представництва, чи то склади сподівання тих, хто прагне конкретної роботи, — на засідання сесій! Врешті-решт, сьогодні засадили шість таких кімнат — там що можливі узгодження корисних рішень велика. Отже, чекаймо на закінчення симпозиуму.

Валерій ВАРЕНЦІЙ, Дмитро ДЕСЯТИНОВ, спеціальні кореспонденти «Голосу України».

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про призначення Міністра
содального забезпечення України

Верховна Рада України постановила:
Призначити тов. Еришова Аркадія Віталійовича Міністром соціального забезпечення України.

Голова Верховної Ради України
Л. КРАВЧУК.

м. Київ, 17 вересня 1991 року.

ЄРШОВ АРКАДІЙ ВІТАЛІЙОВИЧ

Еришов Аркадій Віталійович, 1936 року народження, росіянин, освіта вища — в 1971 році вивчився Київського сільськогосподарського інституту, за фахом вчений агроном, економіст.

Трудову діяльність розпочав у 1954 році асистентом сардального цеху в Миколаївській області, заступником голови коопсуку. З 1955 року — на комсомольській та партійній роботі, з 1965 року — голова

Життєвого райкомітету в Миколаївській області. З 1966 року працював у Рівненській області головою Дубнівського районного, першим секретарем Сарненського району партії, першим заступником голови обкомкому, а в 1969 по 1991 рік — головою обкомкому.

Народний депутат України, секретар Комісії Верховної Ради України з питань чорнобильської катастрофи.

Життя Рад

КАПІТАЛУДІЯ ПЕРЕД СВИТАНКОМ

На позачерговій сесії Сухожової обласної Ради народних депутатів ніщо не вшукують бурі. Депутати затвердили порядок денний «Про поточний момент і заходи по стабілізації економічної та суспільно-політичної обстановки в області». І не звернувши уваги на вимогу народного депутата України заступника голови Миколаївської О. Воробій підтримав народним депутатом СРСР Е. Козимин, виступи на розгляд сесії питання про недержавну нерівнянності. В. Шевченко ж до заборони діяльності КПРС всуверенно закликав адміністрацію залишити пост першого секретаря обкому району, у дії вступив конституційний путч зайняв

вчужаючу позицію, не відкидаючи ідеї закордонників. Більшість депутатів з фракції «Вільшович» проігнорували ці резони. Та тут своє слово сказав народ. Сесія скінчилась, як сподівались прослухати трансляцію сесії обласної, сіймали обласнія: пропозицію представити демократичного блоку про прямий радіоэфір було відхилено. Тоді стихійно виник мітинг.

Житі кордон не дали депутатам вийти з будинку. Тільки оголошення про те, що сесія продовжить роботу наступного дня, трохи пригасили емоції. На збіг чільний будинок обкомкому підняв сніжно-жовтий прапор.

Наступного дня депутати дебатовали: обговорювати чи не варто розформувати такий по обставинах, а на майбачі втручався вже багатовісний напів. До мітингових приєднались колективи науково-технічних об'єднань імені Фрунзе, «Насосенгромад», інших підприємств міста, на яких розпочався політичний страйк. До вимоги про відставку В. Шевченка додався вимога про саморозпуску обласної Ради.

Знову народних обранців не пустили на вулицю у голі, тож долаючи продовжити роботу. Штетники ж відлучили підтримку: хтось виступив великий стос паперових мішків, якийсь коопера-

тив доставив машину своєї людини, організував чат.

О 4-й годині ранку В. Шевченко напівпав, Сесія закінчилась. Якого прохання про відставку.

Ситуація на ранок 18 вересня: з Києва прибули посланці Верховної Ради України, які вичаїлиють останніми науково-технічними страйком. До якого приставати все нові колективні Сум, триє. Увечері має відбутися мітинг.

Віталій МАКСИМЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».
Суми.

ДАЮШ НОВИЙ УРАД

Народна Рада, демократична фракція у Верховній Раді України оприлюднила заяву. Народна Рада вимагає створення нового уряду республіки, який би міг провести радикальні економічні реформи, аналогічні до реформ Верховної Ради консервативних депутатів, позбавлення Секретаріату Верховної Ради владних функцій, а також звільнення преси, радіо і телебачення з-під контролю держави, відсторонення від керівництва засобами масової інформації і створення нового міністерства інформації України в координації з міжнародними функціями.

Рух-прес.

ПРОТИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Останні висліди втручання столу партії та рухів, що відбулись в Луганській обласній обласній, було призначено проголошення республіканського парламенту незалежності. У Україні. На цей раз виступав проходило біля комуністів, тому гострі суперечності не виникли. Хоча спіголюва «Народного демократичного» Луганського Валерія Ченар та представники товариства вбавлення Луганського Борис Ломоносов охарактеризували рішення керівництва про незалежність як непродуктивне та непосильне, а люди, що відбуваються в республіці, не наступ на російську мову.

Агентство «Сіда».

ЯКА ТЕПЕР ВУЛИЦІ

Кіска Умалієвської міської Ради народних депутатів подала економіком для затвердження пропозиції щодо державного 20 назв вулиць міста, пов'язаних з наукою, історичною епохою. Комісія запропонувала повернути багатьом вулицям старі назви, давні перекладки на честь вдатних діячів національно-визвольного руху.

Рух-прес.

ФРАКЦІЯ В ОБЛАДІ

В Івано-Франківській обласній Раді народних депутатів утворилась фракція під назвою «Народний рух України». Її мети — сприяти промисловій інформації між депутатами керівництвом Раді і економікою, тиском на Раді на депутата, в тандем спостері за гласності щодо вчинків голови Раді і економікою. Інформаційні Рух.

1

езидента

ПРЕТЕНДЕНТА

кандидатура була вису-
Радю рес-
Товариства
імені Шев-
а, раніше
Республікан-
Спілкою Ук-
дентів. Його
тримують По-
РУ, Київська
авської хрис-

ВІВІТЬ СТАВКУ НІ СИЛИ

ки ще не подоланий синдром
«націоналістичного Заходу»
але притаманний йому талант
спілкування робить
своє, і В. Чорновіл завойовує
все більше прихильників.

Недавно, перебуваючи у
Тернополі, В. Чорновіл зая-
вив, що для нього зібрати
100 тисяч підписів — не
проблема. Мабуть, це й
справді так, незважаючи на
те, що підписи збирають уже
групи підтримки й інших пре-
тендентів, при цьому пропо-
нують інколи підписувати не-
заповнений лист, стверджую-
чи, що він — на підтримку
В. Чорновола.

Та все ж головне — попе-
реду. Робити будь-які перед-
бачення не ризикуює жоден
політолог.

«Інтелект».

Валері Жіскар д'Естеном і
мером Парижу Жаком Шіра-
ном. Візит планується на дру-
гу половину жовтня.
Вячеслав Чорновіл за
одні тижень побував у ге-
неральних консульствах Ка-
нади, Чехословаччини, Поль-
щі на запрошення їхніх ке-
рівників, а також прийняв
консулів США у Києві.

(УЦАІ).

акти, біль, надія

ПРОДОВЖУЮТЬ

Радю Ук-
району І. Ко-
внестися
першого секре-
тільників? У
моволиво. Пар-
ський актив
не тільки до
вмння прихо-
Старі спіль-
керівники гос-
нізації, допо-
увати гріхи
ства в ми-
е роблять і
за розпоряд-
стара райкому
були звіль-
жур-
вои й могли
ро «діла» ке-
е голосів цих
тачі не мо-

той же
етоди керівни-

ПІКИ?

життя і життя
У результаті
укових дій вик-
ного листа з по-
іх на шашли-

ки» написана доярка Н. Се-
мак, яка у такий спосіб зводи-
ла рахунки з голопаним бухгал-
тером господарства.

Сергій ПАВЛЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Чернігівська область.

Телеграфним рядком з Донецька

ПОСПІШАЙТЕ, БО ВКРАДУТЬ

З контори Єнакієвсько-
го радгоспу «Корсунь-
ський» двоє кевідомих
винесли понад 220 тисяч
карбованців. За допомо-
гу в розкритті злочину
адміністрація госпоспа-
рства виділила премію —
новецькі «Жигулі». Не
гайте часу, шерлоки
холмси, долоки й авто-
мобіль не вкрадк.

ІНСТИТУТ МАЛОГО БІЗНЕСУ

При Донецькому цент-
рі науково-технічної
інформації за участю
спеціалістів Київського
політехнічного інституту
створено заочний інсти-
тут малого бізнесу.

ІСПАНІЯ ТЕЖ ХОЧЕ ЗНАТИ

У Донецьку працює
група з іспанського тепе-
бачення, яка збирає ма-
теріал з лобом екопо-
гії. Гості вже лобували
на вугільних підприємст-
вах, на виставці «ЕКО-
91», мали зустріч у
страйкомі, природоох-
ронних організаціях.

ОТРУЄННЯ МАЛЮКІВ

14 вихованців дитячо-
го садочку шахтобуді-
вельного управління
№ 4 тресту «Краскоар-
мійськшахтобуд» госпі-
талізовані. Зафіксовано
харчове отруєння. На
місці працює комісія.

ПІД ЗАГРОЗОЮ ЗАКРИТТЯ

В Єнакієвому зростає
напруження. Через кеста-
чу пісу зупинилася шах-
та «Вугледарська», під
загрозою закриття —
всі вугільні підприємст-
ва міста, де працює по-
над 30 тисяч чоловік.

Юрій ДОЦЕНКО,
власний корес-
пондент «Голосу
України».

Допоможіть!

ЕКСТРАСЕНСИ ОПУСКАЮТЬ РУКИ

До народного ціпте-
пця О. Драгака у відчай-
заєриулась по допомогу
Галина Василівка Кушнір
із сепса Кошаринець Бер-
шадського району Він-
ницької області. Піро-
ку тому її шестирічний
сик Павлик, граючись у
хаті, виладково загнав у
вему оскопок голки.

Кудні тільки не заєр-
лася кещася жінка —
кіхто не береться олеру-
вати малюка, а тим ча-
сом осколок кожної ми-
ті з током крові може
наблизитися до серця
хлопчика і забрати жит-
тя у єдиного її синочка.

Екстрасенси теж без-
силі — потрібен хірург
аисокого класу, тож
О. Драган звертається
до всіх, хто може допо-
могти врятувати хлоп'я.
Анатолій
ПОІЗД,
журналіст газети
«Південний Буг».
Вінницька область.

ОБКМ ШУКАЄ РОБОТУ

Таке життя

По Херсону пішли чутки,
що ніби відбулася підпільна
карада секретарів колишнього
обкому компартії. Якщо
це так, то з якою метою зби-
ралися колишні номенкла-
турники?

М. Кушмеренко, голова
обласної Ради народних де-
путатів:

Справді, у моєму кабінеті
збиралися секретарі
колишнього обкому, але не
на підпільне засідання, а
для обміну думками щодо їх
працевлаштування. Втім,
краще про це доцідайтеся в
управлінні по праці.

К. Владимиров, начальник

обласного управління по
праці і соціальних пнтамнях
облвиконкому:

Переді мною — список
32 колишніх керівних обко-
мівців та 120 технічних пра-
цівників, облслужуючого
персоналу. Ми знайшли ро-
боту майже всім — тут
проблем нема. А от із се-
кретарями... М. Рожку запро-
поновано посаду головного
економіста в об'єднанні буд-
матеріалів з оплатою 600 кар-
бованців на місяць, П. Лаз-
мику — начальника відділу

охорони обларгпрому з ок-
ладом 515 карбованців,
В. Ходаловському змайшли
роботу, за яку платять до 300
карбованців. Дехто або від-
мовився, або попросив час
на роздуми. Звичайно, ніякої
дискримінації щодо них не
буде. Але безробітні попе-
реджені, що після того, як во-
ни відмовляться від посад,
втраять право на одержання
грошових виплат, передбаче-
них законодавством.

Іван КАЛІНИЧЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Херсон.

КОЛИ БОГИ ДОБРІШАЮТЬ

Чому «юди танцюють»? Ви помічали, що піс-
ні бувають сумні, а ті — міколі!

Наші предки танцювали, повернувшись з
адалого подювання або зібравши багатий вро-
жай, відбивши ворожу навалу або просто дя-
куючи богам зв щасливе життя. Ми останнім

часом забули, особливо в містах, древні рити-
впні танці, загивши їх в резервації клубів та
академічних ансамблів. І коли бачимо подіб-
не дійство просто неба, зивемо оди: радість
буття повертається. Боги, побачивши таке, ус-
міхнуться...

Фото Михайла САЧКА.

Нарешті!

ЕКОЛОГИ РАДЯТЬСЯ В ОДЕСІ

Завданням у сфері
природи на Україні та зокре-
ма в Одеській області, вчені
та громадські міста органі-
зували представницьку міжна-
родну конференцію «Екологіч-
ні проблеми міст і промисло-
вих регіонів». З цієї нагоди
відкрилась й виставка передо-
вих вітчизняних та закордонних

природоохоронних технологій,
обладнання, приладів і мате-
ріалів.

У роботі конференції, крім
представників України та Мо-
скви, беруть участь відомі фір-
ми США, Норвегії, а також
науковці із Швеції та Індії,
Америкакські, корезькі та
рад одеських підприємств ста-
ли спонсором цього заходу.

Після закінчення роботи
конференції передбачається
організувати звітність для пра-
цівників природоохоронних від-
ділів, лабораторій і служб лід-
приємства Одеси та інших міст
України.

Галина
ВЛАДИМИРСЬКА.
Одеса.

Репліка

ТРИДЦЯТЬ ДЕВ'ЯТЬ ЧОЛОВІКІВ І ОДНА

Як стало відомо, офіційно
зарєєстрованих претендентів
на кандидатів у президенти
України стало 39. І коли партії,
громадські рухи та тру-
дові колективи, висуувши її
претендентів, тимчасово при-
пинили свою активність і за-
лагли (можливо, перед акрі-
шальним ривком), то ті, хто
висуває себе сам, продовжу-
ють це робити в тих же тем-
пах (приблизно по три пре-
тенденти на добу).

Отже, сьогодні Центральна
яйборча комісія видала ка-го-
ра імена таких претендентів.
Це — тимчасово непрацюючий
Володимир Птуха з Козельця
на Чернігівщині, пенсіонер Іван
Білоус з Одеси та старший ви-
східсько-морської кафедрі
Миколаївського кораб-
лебудівного інституту Тимофій
Борещук.

Звичайно, така активність
кашних громадян не може не

тішити, але невеличкий лідр-
хунок показує, що вже сьогодні
на одного претендента при-
падає лише по 1 мільйону 300
тисяч жителів республіки,
акпюючи дітей та громадян,
які позбавлені виборчих прав.
Відтак виборців чи не наполови-
ну менше, тож можна з лев-
кістю казати, що гасло «будь-
яка кухарка і доярка може
стати президентом» не пройде.

Проте для бажаючих пові-
домити, що є ще час і
можливість висуувати й себе.
Словом, держайте!

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Коли верстався номер, на-
дійшла інформація: зарєєст-
ровано сорокавого претенде-
нта. Ним стала перша в ком-
панії чоловіків жінка, тимчасо-
во непрацююча Наталя Та-
ченко з Києва.

Фотоколаж Михайла
САЧКА.

Наші ма

ЗА

— Ви на
— Я на
— ??...

«Морський»
«Лазурний»
нини голов-
Так роз-
з начальни-
пюмерсько-
тек» Віталі-
Шевченком
Моторош-

у порожній
рів, побуд-
ланування
го баракко-
том з домо-
торією паг-
руда ател-
Лені. Та
вельники
дамуса: гр-
ноюю спо-
тнка місти-
трмала.

Зіпсовані
ВЛКСМ: т-
ништва, вр-
будування
ку будино-
Даг», ком-
ся від пі-
стіною. До-
від нього
влада поч-
ду за земл-
чужий і з-
не дає. Пу-
гіонах уже
карбованці
якого зай-
снть перед-
пріде —
І чим біль-
ють лише
ребри, фру-
купувати
дом барте-
мені — я

Зарплат
зерні —
з компен-
300 карбо-
жатих лиц-
набирали
кою рбзна-
республіка
житлом т-
майже нем-
Сюди б
ба було б
ре вчитис-
Правильно-
ку партії.
І нагород-
портна во-
ливим ре-
ність. Так
увувалася
мольська
тії, опора-
Бунт
лісті, 29
му Мала
незмінний
тин Мико-
запропону-
новитих
«Артеку»
корпусів.

ПО

19
крім
обле-
лівні
куди
реш-
дів.
пря-
секу-
вде-
до
дусі-

ПО

По-
сво-
неве-
амін-
метр-
пер-
сів.

КОМ ШУКАЄ РОБОТУ

Шли чутки, як підлітків підпалює. Ящого метою зби- комітету. Голова народних де- у мосу наби- секретарі тому, але не засідання, а вами щодо їх ний. Втім, одається а раці, о, начальник

Take жинтв

обласного управління по праці і соціальних питаннях обласному:

Переді мною — список 32 тисяч корінних об- міцнів та 120 технічних працівників, обслуговуючих персонал. Ми знайшли ро- боту майже всім — тут проблем нема. А от із се- ретарями... М. Рожку запро- позуємо посаду головного економіста в об'єднанні буд- матеріалів на облісто 600 кар- бованих з мислєю П. Пла- зинку — начальником відділу

охороні обласного управління з ок- ладом 515 карбованців. В. Холяковському знайшли роботу, за яку платять до 300 карбованців. Дешто або від- мовлявся, або поспішає час на роботу. Значайно, ніякої дискримінації щодо них не буде. Але безробітні пош- реджені, по після того, як во- ня відмовлялися від посади, втрачає право на одержання грошових виплат, передача- них законодавством.

Іван КАЛІНИЧЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України»
Херсон.

МИ БОГИ ДОБРИШКОЮ

Місця містять, але не всі. Треба будувати нові храми, аби не було перенасичення. Ми будемо будувати нові храми, аби не було перенасичення. Ми будемо будувати нові храми, аби не було перенасичення.

мислю? Ви помічали, що міс- та? — ніколи! невідання, доверюючи а на або збраних багатьох кар- проку навалу або просто до- щасливих жонгль. Ми остільки

часом забули, особливо а містах, древні риту- альні танці, загнані їх в резервації алгубі та надлюдних ансамблів. І коли бачимо поді- на діяство просто неба, знаємо одне: райс- та буття повертається, Боги, побачивши таке, ус- микнуться...

Фото Михайла САЧКА.

ЛОГИ РАДЯТЬСЯ В ОДЕСІ

тер- «зон» дії та зоре- області, вчені міста органі- мініцію «Екологі- і промисло- ції намага- вати переде- за кордонні

природоохоронних технологій, об'єднання, прикладі і мате- ріалів.

У роботі конференції, які представники України та Мо- скви, Європи, часті відоми фір- ми США, Норвегії й інших країн науковці із Швеції та Індії, Американців, норвежів та ряд одеських підприємств ст- пили спонсорів цього заходу.

Після закінчення роботи конференції передбачається організувати заняття для працівників природоохоронних від- ділів, лабораторій і служб під- приємств Одеси та інших міст України.

Галина ВЛАДИМИРСЬКА.
Одеса.

ДЦЯТЬ ДЕВ'ЯТЬ ЧОЛОВІКІВ І ОДНА

Як стало відомо, офіційно зареєстрованих претендентів на кандидатуру президента України стало 39. І коли пер- тіті, громадські рухи та тру- дові комлекси, зсумують 11 претендентів, тимчасово при- нимали, свою активність і, за- являти (можливо, парад при- ристанним раком), то ті, хто інше себе сам, проведуть не робити а тих на там- пах (приблизно по три пре- тендентів на добу).

Отже, сьогодні Центральною виборчою комісією видала не- то- ра ім'я таких претендентів. Це — тимчасово непрацюючий Володимир Путик з Козьмича на Чернігівщині, пенсіонер Іван Білоус з Одеси та старший ін- жинер військово-морської флотії Миколайського кара- бельного Інституту Тимофії Борщевський.

Значайно, така активність інших громадян на жовтє не

тіштині, але невеличкий під- рух показує, що вже сьогодні на одного претендента при- падає лише по 1 мільйону 300 тисяч жителів республіки, включеною дітей та громадян, які позбавлені виборчих прав. Вітат виборців чи не наполовину, ми маємо, тож мовля з не- лістю казати, що гасло мовля- ння хуцарів і доярки може стати прикладом на промис- Проти для бачення поези- домовлено, що є ще час і можливість інструти й себе. Сподом, державі!

Сергій ЛАВРЕНКО.
Коли вартість номер, на- дийшли інформації: зареє- стровано сорочиного претенде- нта. Ми стали перші в ком- п'ютерні колекції міжна, тимчасо- во непрацююча Наталя Ти- хоненко з Києва.

Фотографія Михайла САЧКА.

Наші мандрини ЦУКЕРКА ЗА ЛОАЛЬНІСТЬ

— Ви начальники табору? — Ви начальники ГУЛАГу? — 71... — Таборів у нас кілька: «Морський», «Кінарський», «Лазурний»... А я — началь- ник головного управління... Так розпочався розмова з начальником Всесоюзного пошукового табору «Ар- тель» Віталієм Миколайовичем Шевченком.

Моторошно думати, кроки у порожньому Палаці пове- рь, побудованому за часів царства, стало системою- го баракко, дають авторите- тою домінуючого над тери- торією шогорі куловою си- руду втеїсті — бронзовий Лейн. Та ле врахувати буди- вельників пропротів Ностра- димуса, тут під достатньою новою споруду поплив. Міс- тина містично, а гора не ві- рилася. Це прийшло?

Зісповідав спостів з ЦК ВЛКСМ: там не до благоді- тивства, артикулати б своє. По- будовувати в крапину нутро- вий будинок відпочинку «Азо- Даг», комсомол відгородив- ся від підшефної пошувої стінової, Доломості «Артем» від нього — ніякої. Місцеве влада почала вимагати орен- ду за землю, бо «Артем» іх чужий і модних дивандів не дає. Путиків в деяких ре- гіонах уже доходять до 1200 карбованців, а син знайомого, якого заштовхували, ари- стів передати батькові: якщо приде — хай поїти привезе. І чим більше, безсумнівно від по- тюр, фрукти доводиться за- купувати в коопсках мето- дом розширеної операції «ти мені — а тобі».

Зарплата в працівників мі- зерні, начальники таборів з компенсацією отримують до 300 карбованців. Серет во- латих лише єдине подорожжя: вибравши їх за номосомією комсомолу, а в різних ре- спубліках (як і дітей), а з нитом вирішити проблему майже неможливо.

Сьогодні врані не всіх. Тре- ба було бути пошуком, до- бро вчитися, бути слухливим. Праними — роумити політи- ку партії, вміти підкоритися і нагородою за це була ну- риторна зона, Цукерка з особ- ливим режимом. За локль- мисом, так з дитинства захо- вувалася майбутня комсо- мольська еліта, резерв партії, опори режиму.

Був підлягли індивідуаль- ності, 29 років існує в Кри- му Мавро-Валерійчук. Пі неспівний президент Вален- тин Миколайович Назаркін, запропонував взятися талод- ності дітей, запиталиши «Артем» за оренду односто- юрирису. Тут б, безперечно...

мабути свідла фізичні, ма- тематичні, біологічні. Один з них — переконані асоціа- ційні мислительні олімпіад з програмування, і відступити його від комп'ютера як обо- в'язковий досвідчений сон не змогли. Інший вивчив усі види денних (близько 150) метеликів, третину нічних (ісього близько 1000) і з'я- сував, що в Криму не виста- чає деяких видів Сам привів і виступив — хай рідний край стане ризикоміним. Бит- на з суворим режимом був непростотою: під час денного сну заборонялося навіть... Нестого змислився з однокласною формою кон- ерудити. Умовити одягтися одягнуто владою лише в р- жетосом, працівників кон- ерудити. Умовити одягтися одягнуто владою лише в р- жетосом, працівників кон- ерудити. Умовити одягтися одягнуто владою лише в р- жетосом, працівників кон- ерудити.

Важко пояснити вонан- тям з незалежності односто- а полекуду з так званою шно- лую пошукових працівни- ків, які ніколи не бачили комп'ютера, що ітихнути альні ігри закінчили, кім безякірні масовні, суть перемішувати життя дружино. Думаю, це зобов'язало пі- сяти комсомолу, — говорить Валентин Миколайович. — Для наших дітей думати, що- ниво сплутувати з романсь- ками з-за кордону. І ми при- возили сюди американських, німецьких фахівців, щоб по- ния стали нашими компань- юнами, посилали своїх ді- тей до нас. І як результат, — пропонує ввійти до клубу ЮНЕСКО «Юні техніки» ка- блого мислу.

— Що буде з «Артемом»? Ми розробляємо проєкт створення на його базі дер- жавного акціонерного това- риства, говорить началь- ник табору В. Шевченко, — де б контролювали пакет акцій тримав, скажімо, Крим, рес- турі рудовий колектив, рес- публіки.

— Але ж акціонерні гова- риста створюються з метою отримання прибутку. Які прибутки з дітей? — А ми займаємося туристич- ним бізнесом, виринучи гроші пустимо на розвиток- вий відпочинку дітей... Щось не дуже ввійде в по- добний візуртум, зваяко- ка на досві чиста, коли не було безкоштовно. Хоча В. Шевченко, колишньому науковцю працівнику, ви- пускнику Академії суспіль- них наук при ЦК КПРС, хит- ро прикручується, воядь зі- стій набити таке зрозуміти: вірний шляхом.

Костянтин ПАРИШКУРА,
спеціальний кореспондент
«Голосу України»
Гуцуф — Сімферополь.

Коротко

СТО ТИСЯЧ.
Великі пристрої ра- полнилися нашою ново- го двоповерхового ко- нтінера з усіма зручнос- тями. Права, господар- ста не виступи аселитися. У нероді його називають «Лінійка» тої Тоскані, а ко- гося з родичів аселити- ки когдому виникли про- блеми у зв'язках із пра- цівниками підприємств, тому кілька тар- мовою продається за 110 тисяч. Із поки дають піше 100.

Олександр МИХАЙЛЮТА,
власний корес- пондент «Голосу України»
Закарпаття.

МИЛОСЕРДНА РАДА
Кіпша місцями у Вино- градові діє фонд мисо- сердя регіональній спі- лівій організації працівників агропро- мисловського комплексу. Фонд поповнюється за рахунок грошових внес- ків власників і власні- щиків АПК. Розпоряджати кош- тами спеціально створе- на Рада. Матеріальна допомога надається зв'язанним з роботою за сировинним штепів, а також теоріям, інвадіям, малозабезпеченим чле- нам профспілки агро- прому Виноградщини.

Василь СЕРПІЙ
Закарпатська область.

Реалії

НА НАВАННЯ ДО БОЛГАРІ
55 років та дієват болгарської національ- ної організації «Одеш- ки» приступили до на- вчання у вузах Болгарії. Чрез деякий час, по- вернувшись додому, во- ни анкетуватимуть Бол- гарську мову та літерату- ру в школах Одеської області. Навчання трид- цяти чоловік опечує болгарський уряд, ще 25 одеських болгар на- вчатимуться за рахунок болгарських громадських організацій. І всі вони одержуватимуть стипендію в розмірі 375 левів, а з і- мотія одержуватимуть по 425 (1 лев прирівню- ється до 1 карбованця). «Підсвієк».

ПОГОДА

19 вересня по Україні, крім сілщин і західних областей, 20 вересня у південних областях поде- нуд неадекватний дощ, не ре- шить територію без опа- ді. Вітер змінний на- прямком, 3-5 метрів на секунду. Температу- ра 15-22, на півдні до 25, аночі 6-12 гра- дусів.

По Кієвській області сорочині адань податунд неадекватний дощ. Вітер змінний напрямком, 3-5 метрів на секунду. Тем- пература 15-20 граду- сів.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Чергова по випуску мовля Катерина ВОРОНЕНКО.
Тел. 441-88-26.

Жинива-91

ГІРКОТА СОЛОДКОГО КОРЕНЯ

Цьогорічний сезон першим розпочав цукровий Німеччини, Караїського, Крассітського, Староосторітського заводу. Вони, як і попередні роки, підготувалися до переробки солодких коренів: вивели перастирив і реконструювали цехи, встановили нове обладнання, скористалися допомогою науковців. Усе це допомогло скоротити сезон цукроваріння, зменшити втрати цукру. Близько на одному Хмельницькому цукроварні заощадили понад 500 тонн солодкої продукції.

Це тим леве звичило, бо цукристиї кореня спочатку була дещо нижчою порівняно з минулими роками. Але в останню декаду серпня і на початку вересня морозі різко поспричинили в небагато, на тель майже на рівні торції — за 300 градусів. Врештешт, на Хмельницькому цукроварні відзначили стрілку почали колати буряки, що дозволило господарствам повернутися із збирання зернових на збирання площе, виколати картоплю, зняти списку буряку, а відкрити буряки тисні автомобілі направили на бурякові плантації.

Незабаром до допомоги приїждять воді Зарпартів, Криму, Давішчин. І разом з місцевими водами доведеться перевезти майже чотири мільйони тонн солодких коренів. У збірні буряки будуть зібрані на втратні цілі, решта — у мотки. А відтак кожне десяте тоне цукру України буде з Хмельниччини.

Всяк ГРИШУК.
Хмельницька область.
Фот. Сергія
КОВАЛЬЧУКА.

«ТАК ДАЙТЕ Ж НАМ ЗЕМЛЮ!»

Івана Шейка з Ніжини вже тридцять років фермером величчю. У якійсь заморській країні цей мудрий молодий чоловік бачив 6 мільйонером став. А тут він «випав». На за високою чиновницьку, яке трапило його за часів Хрущова і Брежньєва. І яке ним робить все можливе, аби «не давати ходу цьому «небезпечному» господарю. Бо у фермера Шейка — власні ділянки і незалежність. А це — «алергія» на базисники.

— Все, немає Горбачові — так «привітання» з ніжинським «капіталістом» дав місцевих начальників у день, коли нововведені півчотири підняли світ своїми дикими указами.

— Горбачов — здоровий і до вас, дармодів, ще доверся! — голосно розсміявся Шейко.

— «Волга» навила мені «УАЗ», «УАЗ» навила «КамАЗ», а «КамАЗ» має

ком зазвуватися. А Іван Іванович дав землі лад. Дав, що так справний халяв. У 1990-му (!) несподівано задала про кошиків пуста у міській конкомі і на мільйонів (до речі, чарівник несподівано від цього підпрямств і ніж) вистачає, перервали Шейкові посів та й поділили їх кілочками. А нолк фермер ті кілочку по-виймав — кримінально справу завели...

На конкурс «Український фермер»

нажити «ГАЗ-САЗ» і «МТЗ-80», трактор, — жартома розповідає «своє» тижня Іван Іванович, купуючись у власному ставку. — Я ж у місті. Коли б у селі ж — слонів би вирощував...

Ми — на березі, у підкахах. Шейко ретельно намила голову і паралельно дав інтерв'ю. Ми не ображалося, бо розуміємо: людина, яка змушена спати по три-чотири години на добу, вже цінувати час.

— Якось підлігав сюди лінійного екскаватора, та я викопав собі ставок. Люди звідса воду беруть — маргудко поливати. Доводило, він тільки відрік бачи нистми. За буд-якої погоди отут ж нерви відпочивають. Інше всім бюрократам таку прохуначку напитував би — розповідає господар і привтає, як укралі колись у нього відмісок наварених жетрів сітки. А позаминулого року діт скирти сіла спалила (за 12 тисяч карбованців зняти). У місті 16 вомежних машин, проте жодна там і не приїхала...

У 1969-му звав Шейко «безнадійний» пустир. Тоді ніхто не хотів з цим чарівник

Та хто ж того багатів у спокій залишати? Все ціл вези одні страшенно солідна організація хотів іншу його ділянку з багатолітніми травани розорати. Так дружина Івана Івановича і діт під пуги миналися — портували пасовище. Що то було — задрігати? У тій «фірмі» тек виринили, як Шейко, розквітати. Вчили сто бачки і за шість місяців на кожному бачков аж... по три копійки щодня заробляли.

А от Іван Іванович — мов зачарований. Німці прикраси, недоброчинишмих скоєні, його не беруть. І не бути Шейкові оптимістом, якби не дружина — Катерина Григорівна та діт, які за відкрити від ровесників, не знають такої «проблеми», як вільний час. Бо немає селянської науки, якої б, діткою бачую, не знали. І орати можуть. І сіяти, і носити, і корів доїти. Як автомобіль виють і дітти і на конях. Та ще й усі троє музичку школу закінчили. Як акордеон і балет грають.

Іван Іванович своє фермерство часом веде. Міг же, наприклад, на Велидень поземити м'ясо до Москви. Там

тоді 70 карбованців за кілограм правили. Хай навіть по 50 карбованців продавав би — мільйон заробити міг. Але ж ні — по 4 карбованців зраз (а раніше взагалі карбованців 92 копійки на кілограм платили). Тоді 15 тонн м'яса держав від Шейки операція. І в 1991-му планує фермер зати стільки ж.

Півтори тисячі тютюв сіна (по 25 кілограмів у конкомі) вже заготовлено. І то ще не все. Тому й ноує Іван Іванович у полі. 6 з нього сів загончик з ліжком та кухнем.

Кожна корова дає по 16 літрів молока. Німці 26 корів і телят у Шейка. Двох бугаїв тримав, дає нолків і лоша, курей, гусей, індичок — по-рахувати важко. Собак породистих — 15...

Німці найзалежніші ривинелі «соціалістичної» власності мусть з «одноосібним» Шейком. Рахувалися 12 діючого головою асоціації фермерів України його обрано. Спочатку створили обласну асоціацію, в тоді по-каз Іван Іванович до Києва і став «вільним начальником». Проте, чимочиня з Шейка не вийшло: «У нас усі — люди робочі. Функціонерів немає».

Іванові Шейку потрібна земля. У Вікторії йому гектар на болоті надлягла. Та й по всьому. Ми бачили «корозе» дев'ять поле нолгоспу імені Фрунзе, і залишилося зіпсованою солом. Про-покував Шейко за одну скирту всю солому заскритувати. Не погодилися. Вільше ж пропало!

— Мені б 65 гектарів цього поля — прибуток був би більший, ніж вони всім нолгоспом з двох тисяч гектарів зібрані.

Взагалі пора, мабуть, збитковим колгоспам прощати за тими гектарами, які вони ж сіді доглянути не можуть. Потрібно землю з надійні тунки передавати. Такі люди, як Шейко, з болем душевним діяльність на безпорадність і безгосподарність, зарпавене ставлення до землі...

Сергія ДЗЮВА.
Чернівецька область.

Селянський
щоденник

НЕ ОБМІЛІЛИ Б МОЛОЧНІ РІКИ

Найкращим словом згадувати минулі зятійні часи творили радогося Криворізького району — тоді приймали цілочно шфр з міста допомагали їм будувати близько 10 фермерів приміщень, ремонтували стіри. В минулому і нинішньому роках громадині лямцями на поворуху, аби підставити плечі селянам. Не сладою такої наддоголової політики бумарангом відорвати до самих же місцевих жителів. У 1990 році сілські трудини через відсутність так потрібних для великої рогатої худоби приміщень скоротили кількість тварин на дві тисячі голів.

— Німці, — скрушно сказав голова Сілян агропромислових формувань Ігор Негоді — ми змушені будувати, напівна, скоротили дімке стадо на п'ять тисяч голів. І інші партнери недооформляють цього року тини доскопа майже 15 тисяч тонн. Отож як погодиться ми втрачати і так дефіцитну не Дипропетровській «соломо» му продукції? Хто не погодиться, хай заперечиться Сілян агропромислових формувань.

Микола КРАМАРЕНКО.
Діпрпетровська область.

ЗНОВУ ГОРЯТЬ СКирТИ

Знову запалили скирти соломі в Черкаській області — цього разу в Маністриській коморі. І в виявилось 13. А минулого тижня злочинці підпалили скирти в Жашківському районі. Там же ліко сталося у Тетіївському районі Київської і Вінницької областей. Захвально злочинці завадали знаній тиском господарствам: втрача тисяч тонн соломі мове серйозно зпинути не змігаво му добу.

Правоохоронні органи, які ведуть слідство, заклякли населення допомогти в пошуку лівелі. Порухомо кримінальну справу.

М. ОЗІРСЬКИЙ.

ІРТЕ ЇМ, ЛЮДИ!

або КІЛЬКА МІРКУВАНЬ, ВІНЕСЕНИХ
ІЗ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ФОРУМУ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

З чого, власне, народи-
лася ідея скликання Все-
українського форуму ін-
телектуалів? З гострої по-
треби сказати рішуче «ні»
Союзному договору, який
вперто називався центро-
м нашої республіки. Як
як, напевно, ігнорувате,
присутники до обговорен-
ня цієї проблеми Верхов-
на Рада України планує-
ла якраз 17 вересня ц. р.,
і голос інтелектуалів нашої
республіки мали почути
передусім українські пар-
ламентарії.

Але за кілька тижнів, а точніше — за лічені серпедні політична ситуація в країні круто змінилася. Навістіт безсильно зіпсула з політичної арени комуністична партія — організатор і координатор наших багатьох учасних бід, а Союзу як тако-го більше не існує. Ного-го величчї республіки завдячили своє законне право жити вільно й незалежно. І Україна також рішуче стала на свій шлях.

Чн відпала потреба збирання представницький форум? Ні, просто змістилися центри його роботи. І ті невідкладні завдання, які гостро постали перед інтелігенцією нашої республіки, набрали ще більшої значимості.

Так, довго і тяжко йшли до проголошення державної незалежності України. Але устаткуватиме важче нам будувати власну державу. Демократичну, з міцною економікою, з високою духовістю. І треба зробити все це, щоб роль інтелігенції в державотворчому процесі стала вирішальною.

Чи готова вона вже сьогодні до цієї нелегкої місії? Думаю, що однозначної відповіді тут бути не може. І ось чому.

— Тоталітарна ідеологія багатула спрошеного мислення, примітивного туманування. Я не менш примітивних ідей. Ми зазнали великих збитків. Багато з нас втрачаючи часе тюрми, хосе одес в так звану внутрішню еміграцію, але ще більше втрачаючи, обслуговуючи приватну економіку, яку ми критикували. У той час ми мали у тоталітарній ідеології. Але я не прино нагадувати, але комуністичній диктатурі, влада шеретворити у своїх поринх відрічних абсолютну вільність нашого вчельствелення, нашого письменства, нашої гумантарну науку, — це виступу голови Львівської обласної Ради народних депутатів Р. Чодняк.

— Маме на Україні мільйони людей з вишкою освітою, водночас - маємо найнеграмотішу в повному розумінні інтелекцію у світі. І це при збоєм констатуюме, сподірюючися на героїччини аукраїнця парламентської мейості у Верховній Раді України, де нам бракує високо-

кваліфікованих юристів, економістів, нашої інженерної інтелігенції.

Справді, важко тут щось заперечити. Хоч мовина трохи відполісована гіркістю від попутного, коля здається: саме в середовищі демократично-го крила української інтелігенції зароджувалися оті прагнення до свободи й незалежності, які сьогодні устало постоїть надбанням усієї нації й народу України. Згадаймо, що саме чеський голос на захист незалежного нашого народу Василя Туся, Леся Лук'яненка, Вячеслава Чорновола, Ірини Ратушницької, Олени Залізних, Миколи Руденка, Івана Дзюба та інших, одержимих духом і совістю, врятував від підлогої чистки в Україні, від підлогої публіки, яка більше думала про хліб насачений, аніж про майбутнє свого народу.

Але кінці, справді, якимось
ли, дуже високо підняли
плічкі для нашої інтелігенції.
І ті гріші мав рацію Е. Свєр-
стюк, коли сказав: бути інте-
лігентом незалежної держа-
ви — це щось більше, ніж
служити начальству. І ми
стверджували себе у світі тільки
тоді, коли повернулися до
своїх духовних цінностей.

Нам треба формувати тип
людини, яка робить добро
мовчки і не показує себе. На
цьому трималися вся наша
культура, і власне з цього по-
ходило і наше відношення до
не повинна ділитися на кон-
фесіями і партіями, а повинна
відстоювати свободу сові-
сті і права людини.

— Хочемо жити — як брати, — промовляв за трибуною форуму невимруща народна мудрість голосом О. Гончара — У незалежній Україні не повинно бути ні меншаних, ні старших, не повинно бути ні кривджених, ми не виставимо претензій навіть тому циганові, чий дід колись помилювався, не вмів уложитися в українського двору нашого українського кося. Демократична Україна однаковою мірою бачуся для вас і для нас, для людей усіх національностей, що живуть на українській землі.

Справаді, шукати порозуміння, шукати співників, друзів казій незалежності — це сьогодні найголовніше. І найперше ми повинні їх знайти серед народу, для якого українська земля стала рідною незалежно від вірувань чи національної приналежності. Повинні знайти цимі тижнями, цими днями, щоб ідея державної незалежності України стала осім близькою і зрозумілою. І тоді Веселу Раїсину референдум і воля отримала цілковиту народ ну підтримку.

Правда, в залі форуму неодноразово можна було почути: а чи взагалі потрібен цей референдум? Чи не досять рішення Верховної Ради, обраної народом? Мовляв, сама ідея референдуму принижуватиме народ, який віками прагнув і боровся за свою державну незалежність. Можливо, і так. Але, як застеріг один з виступаючих, механізм політичних рішень настільки силадний, що повертати його назад часом не тільки важко, але й безсмыслно.

Безперечно, не всі в нашій республіці сприйняли проголошення державної незалежності України, принаймні з розумінням. Є такі, що напосіли отрутою більшовицьких міфів, патологічно не терплять навіть згадки про Україну. Інші групи населення, особливо зі східних регіонів, боїться насильницької українізації, якою їх доведання лякали «компартиї емісарів... І про це не треба забувати. Але я впевнений, що абсолютна більшість народу України підтримає незалежність, бо я нею одна каля, в ній наш повратник.

Від учасників форуму ми ще раз почули, в якому жалюгідному стані перебуває наша культура. А ця жалюгідність знаходиться у прямій залежності від бідності нашої школи. — Ми віколи не були такими бідними в забезпеченні шкільної справи, як цього року, — це з виступу міністра

народної освіти України. І. Язюнова. — Річ у тому, що ми матеріально не забезпечені папером, ручками, гумкою і т. д. Де це бачено, щоб навчальний рік починався без журналістів, без щоденників, без підручників. Чому ми мовчимо і на всіх усядах не кажемо, що друкуватися повинні всі газети, а передусім книги для наших дітей.

Сьогодні ми часто нарікаємо, що про нас не знає світ, що він ототожнює Україну з Росією, що протягом десятиліть жили ми за високим парканом невідомості. Але хто сьогодні репрезентуватиме молоді республіки за кордоном? Хто піде працювати в наші посольства, які невідомі — віримо в це! — відкриватимуться? Хто створюватиме нові економічні інфраструктури? Вчорашня партійна номенклатура?

Отже, кадри і ще раз кадри. Тим чином слушно напропоную віце-президента Української наукової асоціації В. Брюховського форуму, виступивши за відрадянщення одного з найбільш старіших членів асоціації, Європеїста, докторо-гуманістических наук, члена англійської академії. До речі, ця ж асоціація розробляла концепцію і навіть план повернення до життя цього великого вченого в минулому навчального закладу. Ними, зокрема, були й українські вчені цього великого університету, читавшим лекції науковців з провідних університетів світу, здобуваним знаннями українці наші співвітчизники, так і ми, українці, які в Україні нещодавно виступили українською й англійською мовами.

Так, проблем у нас багато. За що тільки не влямися. І все ж таки...

— Якби мене запитали, яка на сьогодні найбільша ваша проблема, найуразливіше місце, не вагаючись відповісти: ідейна слабкість, відсутність програмного забезпечення пропесів державного будівництва, демократизації, побудови відкритого грома-

дяньного суспільства. Саме звідси виволокують усі інші наші проблеми, відсутність ефективної повноцінної політичної структури, абстрактності і відірваності від життя партійних програм, неконтрольованість масових соціально-політичних процесів та відсутність ідейного зв'язку з ними, — це знову погляд на нинішню ситуацію в республіці В. Чорновіла Тверезий і об'єктивний погляд.

Той, хто стежив за робо-
тою форуму, мабуть, прига-
дує, як І. Драч попросив йо-
го учасників терміново за-
лишити зал. Опісля з'ясува-
лося, що міліцію повідомили
начебо приміщення заміно-

Цього разу міна не вибухнула, власне її взагалі не було. Думаю, що до подібного прийому противники кашо незалуженості адекватні, але не раз. І маємо бути такими до подібних ампактів. Та востократ більше маємо боятися іншої міни уповільненої дії — міни непогамованих амбіцій і роздору між народам, який відчує п'яний присман свободи. Не даймо себе ошукати, розсварити роз'єднати. Саме від цього насамперед застерігає народний депутат України Дмитро Павличко:

— Не кажіть, що винен той чи інший. Ніколи так не кажіть, бо ми всі винні. Може, Вячеслав Чорновіл не винен, може, Левко Лук'яненко не винен, але таких небагато. Ми всі винні — і не шукаймо суду. Над нами найвищий суд — наша совість. І ця совість привела нас до великого дня — 24 серпня.

І ще одні неприємні враження, винесене з форуму як нам усім, і тим, хто вже має себе інтелігентом, такої бракує терпимості, й елементарної людської культури. Прикро було спостерігати, ніголуючий радив присутнім у залі не забувати, що вони знаходяться на форумі інтелігенції.

Форум заарешився. Його учасники з новими ідеями з явними надіями роз'їхалися по всій республіці. Віряться, що вони, як і їхні слави! попередники, підуть у народ щоб розказати велику правду про Україну, щоб нагадати нашим роботящим землякам, чийх батьків вони діти, якої долі вони заслуговують

Треба допомогти нашому народові скинути оту попишу расійської покірності, лянкої боязи, яку накиннули на чьог колінши їй недавні колонізатори. Треба йти в заводський цех, на колгоспне поле в сільську школу, де, за словами відомої артистки Ади Роговцевої, як скажеш «Слава Україні!», а збідти — ані голосочку. Не через те, що люди не подіяють цих думок. Вони бояться і не вірять, що повернення до вчорашнього вже не буде.

Отже, вірте їм, люди!
Слава Україні!

Володимир
КРАСНОДЕМСЬКИЙ,
оглядач «Голосу Украї-
ни» з питань культури.

Фото Миколи
КОЗЛОВСЬКОГО.

НАСТУПАЄ ВАНЯ НА ЦАРЯ-ГОРОХА

(Закінчення. Почетом на 1-й сторінці).

Та мені про інше подумалося. Це ж до чо-го треба було дожитися, щоб заступини Го-лови Ряди Міністрів УАЗи розподіляти! Тож дякувати богу, що є твій Шейко, що й УАЗом поле обробить, але чому ж тоді все ще не роблять і процівають ті, хто, маючи всі засоби і можливість, граблять землю і подску прещо!

Поруч із шейковим полем — поле нол-госпу імені Фрунзе. Цар-горох на ньому

обсипався і почев проростати. Вже кілька разів переорювали, а він все одио зеленіє. То скільки ж того гороху зібрали! Мабуть, не більше, ніж посіли...

Та не віддасть голова Іван Боршполець фермером! колгоспну землю. Хей нрище згини не ній усе, але не віддасть! Бо розу-міє Іван Миколович і так, як я й, теж ро-зуміють: за нових економічних відносин, у новій державі, яку ми почали будувати, вони нікому не потрібні. Тому й тримають-ся за старе, допоки не витіснить їх Іван Шейко фермерським УАЗом у світлі ми-нула!...

ЮРІЙ НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент «Голосу України»

НА ЗНИМКАХ: сімейний ансамбль червін-ського фермера Івана Шейки: син Вадим — фермер Шейко-молодший; сестри Мате-ля та Людмила Шейки: зі брати можуть, і сім'я, і корі доїти, не автомобіль змінити гадити і не монах, а ще — на аеродинах і не бавах грати...; «селанське стадіо».

Фото Валерія ІНЮТИНА.

ВУЛНІЯ
 РОЖЕВОГО
 ДИТНИСТВА
 ЗАХОДНІТЬ,
 ЯК ЗАХОДНІТЬ
 СОНЦЕ.
 ПУСТО Й ЧОРНО.
 НЕ НА ВУЛНЦІ,
 А В МАКСИМА
 НА ДУШІ. ЧУТН,
 ЯК СТИКАЮТЬ
 ОСТАНИ
 ХВИЛИНИ. АЛЕ
 ЦЕ ВИЗНАЧАЄ
 НЕ СЕРЦЕ,
 А ЛІШЕ РОЗУМ.
 ЗАПАРЯНО
 СЕРЦЕ НЕМОВ-
 БІ ДЕРЕВ'ЯНО-
 ПОМАЛУ,
 ВПАДАЄ
 В ЛЕТАРГІЮ,
 І ЛІШЕ РОЗУМ
 ГОРНІТЬ
 ЯСКРАВО
 Й ОСОБЛИВО
 ГОСТРО. ІНШ
 ЯСКРАВИЙ
 ХОЛОДИН
 ЛІКАР, ВІН
 КИХАЄ
 СОНЦІНИ СНИП
 ПОДІЙНОГО
 СВІТЛА ГЕН-ГЕН
 КРИЗ ТЕМРЯВУ
 В МНУЛЕ.
 І В ТІМ СХОПІЛ
 ПРОСТЕЖЕННЯ
 ВУЛНЦІ ЙОГО
 ДИТНИСТВА.
 І ВІН, МАКСИМ,
 ПО ЙІЙ ІДЕ,
 ВОСТАЄ.
 ІДЕ ПО
 СВІТЛЯКОМУ
 ПАСМУ, ЩО
 ДЕСЬ
 КИЧАЄТЬСЯ
 КРАПКОЮ
 В ЧОРНОМУ
 ПРІДВІСНОЧОМУ
 МОМ. ЦЕ...
 ЦЕ... ЦЕ ТРОХИ...
 І ВСЕ
 ВІЗІЯ ПОГАСЛА

ТАМ ІХ
НАПАКОВАНО
В ПІСОК БЕЗЛІЧ.
ЖЕРТВ
ІМПРОВІЗО.
ВІАНОГО,
ХИЖОГО СУДУ
І ЖЕРТВ
НЕІМПРОВІЗО-
ВІАНОІ,
НЕСТРИМНОІ
СВАВОЛІ,—
РОЗСТРІЛЯНИХ
НАД
ВИКОПАНИМИ
ЯМАМИ І
ПРОСТО
ВБИТИХ ПІД ЧАС
ВАРФОЛІМІВ-
СЬКИХ НОЧЕП
У ЛІЖУ І
ПОТИМ ТУДИ
ПРИВЕЗЕНИХ.
ОСОБИВО Ж
БАГАТО ІХ ТАМ
НАПАКОВАНО
ТЕПЕР.

ТАВАН БАГРЯНИЙ (1907—1963) один із видатних, тривалий час замовчуваних у нас українських письменників еміграції. Людина складної і трагічної долі, як і переважна більшість його земляків, він переживав жахливі випробування: вигнання епохи тоталітаризму. Письменник переніс жахливі каторжні табори, ув'язнення, заслання, а знову був схоплений, катований мабуть НКВС, згодом, з відбитими легенями й кінцями кінцівок, вивезений емігрував до ФРН. Революція переслідувала відроджувальних прибічників там званого соціалізму, і Таван Багрянний з своїм Батьківщиною — «контрреволюцією» заведла Багрянного не лише на політичне співвиступання, а й на фізичне. Він похлюпав плуш у творчості, а там і зовсім вивихлюкав за літературу геть! («О. Сомочинський, який виступав у середовищі емігрантів і Багрянний творив підліт, казав, що залишилися нашіда, а не ми, і це було дуже серйозним реченням. Серед них роман: «Сад Гетсиманський», «Тигролови»... (дійшли до сучасного читача як «Таван Багрянний, який ро» у 1990, 1991 роках), «Огненне кохання», «Людина біжить над прірвою»...»

Він не встиг завершити останнього твору — заслуженого до розстрілу своєї як і до підвищення чухунки — це, напевно, найбільш трагічне, що опинилося над прірвою житейських обставин. Та попри все — високі гуманістичні цінності, висока естетичність — основні інтонації його творчості.

Протипомою зрештою з романом «Людина біжить над прірвою», з яким читачі матимуть змогу знайомитися в 9—10 номерах журналу «Дипро» цього року.

...На вулиці загудла машина. Вона під'їхала до хати Я стала... Максим мимовільно шарпнувся до дверей. Швидко вийшов із хати в присіпкані на веранду, намірюючись штурхнути в ніч. Усе це робив білш підслюхом, ніж здаючи собі справу... якось повчому, інстинктивно, чуючи, чий загинув... Та на ганку Максим спокійно зупинився, там само інстинктивно. Назустріч із сутінні впринудилась людина, а за нею ще кілька тій. Людина була у військовій формі, в її руках підколюні, нею були добре озброєні: шестеро автоматиків із «финками» напоготові.

— Чи тут живе є... громадянин... Максим Колот? Архітектор, інженер-архітектор...

Пауза.
— Тут... ніби...
— Ніби?
— Ніби...
— А чи він дома?
— Дома.
— А як до нього прийти?
— А отак ідіть просто не
рез прісінки, а потім зразу
вліворуч...
Серце Максимове чомусь
нагло загалося, у ньому
як мить прокинувся мислив-
ський чортик. От вони заре-
плідуть у хату, а він —
крутне їх вітер... Але це
ж мить, а за тит знов зме-
нахлинула байдужість і са-
залила, як вода іскру «Ку-
ди! Та я чого?». А головни-
чому?

— Дякую, — посміхнувся вголос гість. — А чи ви не могли б нас провести до нього?
«Цей знає, що робить», — подумав Максим і байдужо відповів:
— Добре, — і пішов наперед.

томатники сталк, як ідоли, на всіх дверях і на ганку, а двоє — на кухні, з автоматом напоготові. Стояли мовчки, понуро й байдуже, лише прялк очима, стежачи за кожним рухом првсутніх. Гість привітався в хаті, а тоді авернувся до Максима:

— Ну, де ж він?

— Я тут.

— А а... — удавано здивувався гість і заговорив трохи втомлено, трохи весело: — Дуже приємно. Будьмо знайомі. Я — вачальник спеціаліду Н-ської орденосної Стааліградської танкової дивізії... Прому любини Я шануват. (Вголосі його весь час бриніла тоноксьняна нотка іронії). А як маю честь вас титулувати?

— Колот.
— Ви дуже скромні, громадянине Колот. Чи то ж не ви були заслужений діяч УРСР?..

— Можливо...
— Знаю, знаю... — при цих словах начальник спеціального відділу змріяв Максима оком

Іван Б

ЛЮ,

з ніг до голови й моабі су-
мовито скривнися, зупинив-
шись поглядом на його гай-
чір'яних подертих бурках.

— Зле вас шанувала «Но-
ва Європа», маестро.

— Зле... — згодився Мак-
сим, промовивши це понуро,
з тавтою ж самою втоктою іро-
нії, як і в гостя.

[illegible]

По короткій паузі взаємних оглядин гість звернувся до Мансима:

— А тепер до діла... Диваще робоче місце, громадянино Козьот?... І чекати, поки прийде пошпирхувати куку на великій кліматі приспівуючи собі дихаючому. Там стояв великий стіл, заставлений кинитами, теками згортокми паперу, шматками лінолеуму, розпочатими й не закінченими оброртами по м'якій, різним кристалічним відділками гравю, що повисли над ним. І він, великий іржавий верстак, а на ньому був хаос, як на гірському Гісті заходився біля того стола господарювати.

— Маєте ще якусь лампу?.. Добре. Засвітіть... Ні, не ви, ваша дружина! Ви сидійте тут.

Дружина зняйшла й засвітила другу лампу. Власне, засвітив один із автоматиків, бо в дружини тремтіли руки, — засвітив, приніс і поставив посеред столу, а дружині! «порадиш» сидіти на

— Сідайте, — повторив гість запрошення Максимові. Та Максим не сів, воліючи стояти. Він тільки глянув на сина, що стояв біля дверей, здивований і вражений, не розуміючи, що саме відбувається, а потім промовив тихо, але енергійно, звертаючись до чоловіка:

— Тільки прошу вас, я робить два для дитини: й жінки, порайтесь швидше, без зайвих слів і шуму... Потім будете шуміти...

Гість спалахнув. Але глип-
нув на Бориса, що блискучи-
ми очима розглядав автомат-
ників (справжніх автоматни-

АГРЯНИЙ

ДИНА

[illegible]

А Максим стояв байдужий дивився на свої ноги, на свої подерті бурки, взуті й вчора в нові-новісінькі калаші (бо старі протікали), дивився й думав, що ті нові калаші на таких подертих ганчір'яних бурках і в такому момент зовсім недоречні. Такі калаші коштують цілісні: який пуд борошна!.. «І чому він розсіявся за тим столом? Шийдуже б кічмані!»

Гість не знаходив нічого для похвали. Та, втім, ні, не дуже я потребував. Він просто гортав «м'ялукки», відпочиваючи від утоми в цій затісній кімнаті — хатині відомого архітектора будівничого, над планами його безсонних ночей, творчій пориванні, над різними здійсненими й нездійсненими задумками, відтогуючи астрологію, на чому ірчили при зафіксованим нічкмих хмериним ліліями-натаякам халліями рискама, ієрогліфами, що нівтадували собою

«мёрзгон, туманний початок
хорос, що не мало ще я
форми ні назви, само ідею
Це, видно, було йому цікаво
Гість горвав далі мовчати.
— О! — вирвалося у нього
го нарешті! — Ха-ха-ха! Зна-
ти, шиймо паразитів!»
Ото!... — ви промовиш це су-
во, з притиском, дипломати-
чно, з одним єдиним оком на
Мілана. В руках ви тримає-
те велику чорку граюру — ви
різку з місцевої газети.
— Так, — промовив Ман-
сим байдуже, — то мов гра-
юра, ліногріт...
І додав по хвилі, дивля-
чись, як обличчя гостя на-
вело на кров'ю:
— То крок з Густава До-
ре, який пристос на Голгоїті...
Величюю...
Гість кивів, оком не змор-
...

— От якраз, — промовив він із притиском. — Це всі одинокі. — І рочав складають гравюру вчетверо. І тяжко було збагнути з інтонації його голосу: чи то він дурний, і про Христа на Голгофі, а тим більше — про Гус

A БИ

тава Доре, ніколи не чув
взяв це за сюжет із суча-
ності та й мав своє неві-
даство, чи то він глузує
Максима?.. А може, він гла-

зуси глибше я йдеміт «Мас-
мові вимовляв його голос з
надії на карнастичним». «То-
їсть геніальний провідник, а
Іронія його страшиа... Іти-
нації голосу наачальника спе-
вдділу здригнула, що в
такі добре знав про Хрис-
на Голготи.

А гість склав гравію
вчетверго я подивився при-
руженим оком на Максим-
3-їм дла

Знаєш ми вашого гро-
та,— промовив він яко-
чудно я склав гравію
планшету. Погляд його з-
чепився за образ «Йосип

Марія з
Єгипта... — Це
ре? —
правильно
великогого
сказати
сказав пр
після на
гів мало
— Ні
чий то о
— Це те
німіці? Т
що...
знову на
гів тако
та, щоб
спіяти...
Тут н
розмово
знову у
са і в 30
малюнк
— Д
рано?
те...
малюнк
кав сво
малюва

таскучи
ми. Віш
чив та
з
мислен
позави
ршів
но, до
бо ж б
ий, а
чалися.

Мико
наго
наступ
«Евге
усією
дитино

Але
уполо,
си, ані
ним м'

Гіста
ти, я

Іван БАГРЯНИЙ

...як ідоли,
...на ганку а
...з автома
...Стояли мов
...байдухе, лише
...стежачи за
...присутніх,
...в хаті, а
...до Максима:
...він?

...уважано зді
...і заговорив
...трохи весе
...аремно. Будь
...і начальни
...ської орден
...градської тан
...Прощу люби
...ти. (В голосі
...бриніла тоно
...роні). А як
...титулувати

...скромні, гро
...от. Чи то ж не
...служений діяч
...знаю... — при
...начальник спец
...Максима оком

— Маєте ще якусь лам
пу?.. Добре. Засвітіть... Ні,
не ви, ваша дружина! Ви сі
дайте тут.

Дружина знайшла й засві
тила другу лампу. Власне,
засвітив один із автоматиків,
бо в дружині тремтіли
руки. — засвітив, приніс і
поставив посеред столу, а
дружині «порадив» сидіти на
кухні.

В хаті стало ясно, ніби в
свято.

— Сідайте, — повторив
гість запрошення Максимові.

Та Максим не сів, волі
ючи стояти. Він тільки гля
нув на сина, що стояв біля
дверей, здивований і враже
ний, не розуміючи, що саме
відбувається, а потім промов
ив тихо, але енергійно, звер
таючись до начальника:

— Тільки прошу вас, не
робіть дива для дитини! Й
жінки, порайтесь швидше, без
зайвих слів і шуму... Потім
будете шуміти...

Гість спалахнув. Але гли
нув на Бориса, що блискучи
ми очима розглядав автомати
ки (справжніх автомати-

ембріон, туманний початок
чогось, що не мало ще ні
форми ні назви, саму ідею.
Це, видно, було йому цікаво.
Гість гортав далі мовчки.

— Ой! — вирвалось у ньо
го нарешті! — Ха-ха! Зна
чить, вишаємо партизанів?!
Ого!.. — він промовив це су
воро, з притиском, дивлячись
з-під лоба одним оком на
Максима. В руках він тримав
велику чорну гравюру — ви
різану з місцевої газети.

— Так, — промовив Мак
сим байдуже, — то моя гра
вюра, лінійка...

І додав по хвилі, дивля
чись, як обличчя гостя нали
валось кров'ю:

— То копія з Густава До
ре — «Христос на Голготі»...
Велькодне...

Гість навіть оком не змор
нув.

— От якраз, — промовив
він із притиском. — Це все
одно!.. — й почав складати
гравюру вчетверо. І тяжко
було збагнути з інтонації
його голосу: чи то він дур
ний, і про Христа на Голго
ті, а тим більше — про Гус

Марія з дитям утікають у
Єгипет».

— Це теж із Густава До
ре? — спитав він, цілком
правильно вимовляючи ім'я
великого митця. — То ви
що... — він хотів, мабуть,
сказати «і ботомаз», але не
сказав цього слова, а сказав
після паузи інше: — ...й бо
гів малюєте?

— Ні, — і Максим сказав,
чий то образ.

— А-а... — протяг гість.

— Це той, що його повісили
німці? Гм... — і нагнувшись
знову над столом, промурмо
тів тихо, ніби про себе, але
так, щоб Максим чув: — По
спішили, але добре зробили.
Менше роботи... — а оком на
Максима.

Тут несподівано встряв у
розмову син Борис, що був
зний у кухні, а тепер з'явив
ся із зошитом своїх дитячих
малюнків.

— Дядю, дядю! — зринув
раптово чинний, гнісний ди
тячий голос. — ось я
малюю... Гляньте... — і ти
кав свої зошити, щедро за
мальовані ним різними фан

Іх на столі, поверх перегля
нутих батькових.

Здивований Борис подивив
ся на нього розгублено, по
тім на батька, — і пішов
геть, спантеличений і огірче
ний.

А гість, закінчивши огля
дини «робочого місця», біль
ше нічим не цікавився, чим
подегшив Максимову муку,
скорочуючи її. Він тільки
розстібнув планшетку, огля
нув її і знову застібнув. І
між іншим при тій процеду
рі, ніби неаароком, нехотя,
запитав:

— Чи ви не знаєте тако
го... «Соломона»?

— Ні, не знаю.

Гість позіхнув, подивився
пильно на Максима й гми
нув:

— Смішник ви!..
Це було сказано байдуже,
але за байдужістю немовби
прозвучала нотка зле прихо
ваного жалю. Після того
гість постояв ще якусь хви
лю мовчки, потарабанів па
льцями по столу й нарешті,
зітхнувши, сказав:

— Одягніться...

рікою. Вона тихо похилилася
Максимові на плече...

Максим хотів сказати
«прощай», але не сказав.
Тільки злегка торкнув її по
спині рукою. Хотів сказати
«бувай», але знову не прош
товхнув і цього слова крізь
горло. Пильно подивився в
її очі, облизав свої пошерх
лі губи, що враз узялися
смагою, і — якимсь само со
бою прошепетілося:

— До побачення...

У дружини сльози не втри
малися в очах і потекли буй
ним потоком. Але вона три
малася з усієї сили, вона
мовчала, і лише погляд її
ставав усе дикіший. Вона
приплющила очі, щоб не кри
чати так ними. Максим обер
нувся... На лежанці сидів
син Борис, забився геть
аж за двері, що відкрива
лись попри лежанку, і ши
роко-широко витріщеними і
здивованими, приголомшени
ми своїми дитячими очима
дивився на батька. Він не
плакав... і навіть не кліпав
віями... Він дивився на бать
ка. Дивився всією своєю при

жучи, а
на зразок

— Ні

Це був
цей став

якось ос

що щось

Біля д

мить з

про нов

нишком

дружина

ньо пос

дверима.

«Неха

Іх... і м

на»...

А док

вже на

чир'яни

в темря

«На т

добре».

І вони

Сувор

йшов по

ки лівор

два поз

— Ма

мовив м

управ,

Іван БАГРЯНИЙ

НОДИНА БІЖИТЬ НАД ПР

...й мовби су
...ся, зупинив
...на його ган
...х бурях.

...шанувала «Но
...маєстро.

...годився Мак
...ща це понуро,
...мою поткою іро
...ти.

...вони стояли
...напроти оди
...х спецвідділу
...на зріст, та
...і Максим.

...і кирпатий,
...ончик насупо
...Максим висо
...цілу голору,

...ста згорні й ду
...такому страш
...ей «начальник»

...страшний виг
...мачив, що
...ро розглядав

...реагував на те.
...завсім не від
...автоматиків,

...рі блузи під
...дрібні червоні
...исли, як кап

...ілому він мав
...на вигляд у
...шкві шпаци

...шinelі й по
...револьвером і
...Фронтоний виг

...паузи взаєм
...гості звернувся

...до дла... Де
...місце, громадя

...і не чекаю
...поп'ямував із

...між кімнати,
...обі ліхтариком.

...кий стіл, за
...темаи й

...веру, шматками
...зпочатки й не

...фортми по мі
...кресленнями та

...автор, що пови
...від вели

...верстат, а на
...с, як на тічку.

...біля того
...ривати.

ків) і його — їхнього коман
дира (справжнього командир
а) — глянув, якимось чудно
пересмикнувши бровою й одвер
нувшись мовчки. «Добре», —
буркнув по якімсь часі, пори
нувши в папери та різні
шпалгалки на столі. Він роз
кривав теки й течки, гортав
різні папірці, розглядав з
цікавістю креслення — про
екти різних споруд і клав їх
назад за порядком. Розглядав
відбитки незграбних гравюр:
дереворитів та лінійних, що
назбиралися й зберігалися в
цім домі з самих студентсь
ких років Максима. Розгля
дав вирізки з газет і часопи
сів, різні друковані проекти
Максима та його графічні
ілюстрації. Розглядав книги.
Він почувався, як у себе вдо
ма, поринувши у споглядан
ня Максимового господарст
ва, ні — Максимової душі,
так, ніби це він розглядав
родинні інтимні альбоми. По
рався, не кваплячись.

А Максим стояв байдуже
й дивився на свої ноги, на
свої подерті бурки, взуті ще
вчора в нові новісні кало
ші (бо старі протікали), ди
вився й думав, що ті нові
калоші на таких подертих
ганчір'яних бурках і в такий
момент зовсім недоречні. Та
кі калоші коштують цілісний
пуд борошна!.. «І чого
він розсівся за тим столом!
Швидше б кінчав!..»

Гість не знаходив нічого
для себе поживного. Та, ви
дно, не дуже й потребував.
Він просто гортав «малюно
ки», відпочивавши від утоми
в цій затиснутій кімнаті —
хатині відомого архітектора й
будівничого, над плодами йо
го безсонних ночей, творчих
поривань, над різними здій
сненнями й нездійсненнями за
думами, відтвореннями арт
истично, на папері чи просто
зафіксованими якимись хи
мерними лініями-натяками,
халпними рисками, ієроглі
фами, що нагадували собою

тава Доре, ніколи не чув і
взяв це за сюжет із сучас
ності та й маску своє невіг
ластво, чи то він глузує з
Максима?.. А може, він глу
зує глибше й тяжче? Макси
мові видався його голос за
надто саркастичним. «Тоді
він геніальний пройдисвіт, а
іронія його страшна»... Інто
нація голосу начальника спец
відділу зраджувала, що він
таки добре знав про Христа
на Голготі.

А гість склав гравюру
вчетверо і подивився прим
ружним оком на Максима
з-під лоба.

— Знаєш ми вашого бра
та, — промовив він якимсь
чуждо й сховав гравюру в
планшетку. Погляд його за
чепився за образ «Йосип і

тастичними дитячими візя
ми. Він, либонь, вперше ба
чив такого цікавого аматора
мистецтва, такого пильного й
поважного глядача, тому ви
ршив потішити його гостин
но, допомагаючи батькові,
бо ж бачив, що батько сум
ний, а його течки вже клі
налися.

Максимові ніби хто серце
нагло оперезав впоглом, або
наступив на нього чоботом.
«Боже! — аж скинувся він
усією душею. — Куди ж ти,
дитино?»

Але-він нічого не сказав
уголос, навіть не поворухив
ся, ані не поворухив жод
ним м'язком.

Гість узяв Борисові зоши
ти й, не дивлячись, поклав

— Я одягнений, — відпо
вів Максим таким самим то
ном, тихо, оглянувши свої
бурки й ветхе пальто. Гість,
стежачи за його поглядом,
хотів щось ще сказати, але
не сказав, лише махнув ру
кою й тихо звелів:

— Ідіть уперед...

Автоматик враз закла
дали й усі стали на струнко,
як на параді, тримаючи ав
томати «на-руку».

В передній кімнаті Мак
сим зупинився — до нього
ступила дружина. Вона не
плакала, ні. Підходячи до чо
ловіка, зирнула на сина, й
сльози зупинилися в її очах.
Вони виповнили ті очі по
вінця — її великі, розумні
очі, — не сміючи політис

голою душею дитячою душею,
що враз збагнула велику й
страшну річ — катастрофу,
яку називають «смертю»... І
була в тім погляді безодня
дитячого крику... Ні... Гос
поди!.. Та ж той погляд хо
тів наповнити батькову ду
шу силою, вірою, надією,
мужністю... Він хотів геть
усе заперечити й змусити йо
го теж усе заперечити...

Але це тривало лише одну
мить. І її обірвали лише одну
мих, брязнувши зброєю й
мовчки відтісняючи Максима
геть. Максим застібнув паль
то, знову розстібнув чомусь,
знову застібнув... Потім по
вернувся до дверей і пішов.
Чув це, як дружина зупини
ла суворого гостя, щось ка

— І в

— докін

Максим

голосом.

— Пр

до, як п

То ви, з

Максим

на те.

— Ну

поперед

— Дя

жить від

Максим.

На то

вечерпал

Вони в

лицю. Н

серед ве

ли: «Сто

сіла б б

не вияви

чальник

говорив

ками по

да: «Дав

ли всі

вздовж,

рога бул

мішана

зюкою. І

малі бак

не обми

тець. Не

зробити

крок улі

ло байду

їх. Він н

ду, ані м

більше з

бе, квалі

ген-ген

відчував

останні х

Ця ву

стала ле

пучо-со

ліях йог

ліх і к

після гр

ними мет

ти й яс

стоять о

рвучи від

ба, а над

но-білі ф

... Його обминають місцеві
... удк вночі й навіть удень,
... чись переходити через
... ого...

ЕЛЕКТРОНМАШ

«Меркурій» — це фірмовий салон-магазин виробничого об'єднання «Електронмаш». Тільки «Меркурій» задовольнить ваші потреби у надійній, високопродуктивній електронній техніці. Якщо ви ділова людина — поспішайте до салону-магазину.

У нас ви зможете придбати із максимального вигодою для себе за найнижчими цінами:

Всього 1550 карбованців і до ваших послуг електронний інформаційно-ізовий комплекс «Пошук» — високопродуктивна ЕОМ, спільна з IBM PC. Комплекс має можливість для розширення, призначений для використання тими, хто не має спеціальної підготовки. Комп'ютер «Пошук» придатний до використання у всіх галузях народного господарства, а також стане незамінним для комп'ютеризації навчальних процесів.

Система «Пошук» має універсальні функції — тож ваша побутова техніка — телефон, магнітофон, — можуть грати бути залучені до комплексу, а великий добір ігор на кшталт забезпечить не лише економичну роботу, але і ціловесне відпочинку вам та членам вашої сім'ї.

За бажанням, а також магазин «Меркурій» ви зможете придбати також додаткові адаптери та розширювачі для комп'ютера «Пошук».

Ваше час у нас задовольняє нервовність ЕОМ, якщо ви вимагаєте, потрібну, багаторічну обробку інформації з мінімальною термінальним погашенням 10—20 сутки — скористайтесь нашими послугами. Належне виробничі об'єднання «Електронмаш» пропонує вам машину СМ 14251.

СМ 1425 — ЦЕ: — мікроміністрозаряди ЕОМ з ряду СМ ЕОМ [СМ, СМ, СМ1428], програмно-спільних з моделями РДС-11 фірми DEC. Системний інтерфейс дводатчидар-розрядника МПІ (аналог 22).

— СМ ЕОМ1425 має менші габарити у порівнянні з IBM PC AT, продуктивність на поступові операції моделі СМ1428, але з більш надійною. Прогресивний дизайн у ній поєднуються з малим енергоспоживанням. Найкраще застосування для цієї моделі — офіс.

— технічні і програмні засоби СМ1425 забезпечують функціонування у багатовимірній і багатовимірній реалізації, а система реального часу і розділення ресурсів, а також швидкість інформації під несинхронізований доступ «мікро-сери», За окремими договорами можуть бути поставлені додаткові програмні засоби, а також за дозволуванням наших службників здійснюють поставання, супроводження і надання науково-технічних послуг щодо безоплати і прикладних програмних засобів для СМ1425.

Ви бачите, придбати ЕОМ, але у вас немає офісу! Вам потрібна економична, надійна техніка, яка не поступиться явним аргументам і до того ж придбає значно дешевше! Ви бачите, але її буде забезпечено фірмовим сервісом протягом усього строку служби і гарантією на три роки! Виробниче об'єднання «Електронмаш» та його фірмовий салон-магазин «Меркурій» у змозі вам допомогти! У найкоротший строк ми готові поставити зафранковану нову модель мікроЕОМ з ряду СМ 1810 «НИВКА»!

НИВКА — це імпортна периферія у поєднанні з вітчизняною електронікою!

НИВКА — це надійність, яка не поступається надійності зарубіжних зразків даного типу!

НИВКА — це надійність, строки розробки і впровадження АСУП!

Прибавши «НИВКУ», матимете у своєму розпорядженні: АПАРАТНЕ СЕРЕДОВИЩЕ — мікропроцесори 86, 87, 03У — не менше 1 МБ; жорсткий диск від 29 до 80 МБ; гнучкий диск 360/720Б; кольоровий монітор; друк — стандартний; системний інтерфейс ІНІ;

ПРОГРАМНЕ СЕРЕДОВИЩЕ — МДОС 1810 (мікроасемблер, Си);

БОС1810 (мікроасемблер, Си, ПЛМ, Фортран, Паскаль);

ОССОП 1810;

ДОДАТКОВІ ЗАСОБИ — швидкий друк паралельного типу; відеографічний контролер з високою дозволяючою спроможністю; сполучення із стандартними інтерфейсами; вихід у мережі ЕОМ; широка номенклатура пристроїв зв'язку з об'єктом; дворівневі комплекси для побудови АСУП; конструктиви для промислових середовищ.

ЗАБЕЗПЕЧЕНА ПРОГРАМНА СУМІСНІСТЬ З ЕОМ ТИПУ IBM PC/XT.

ЗАВІТАЙТЕ ДО НАС! ФІРМОВИЙ САЛОН-МАГАЗИН «МЕРКУРІЙ» ЧЕКАЄ ВАС!

ЯКЩО ВАС ЗАІКАВИЛИ НАШІ ПРОПОЗИЦІЇ, АДРЕСА ДО ВАШИХ ПОСЛУГ: м. Київ-179, 252179, вул. Львівська, 59А. Тел. 444-75-68, їхати від ст. метро «Святошино» трол. № 7 до зуп. «Дачна».

Київське виробниче об'єднання «Електронмаш»

реалізує за найнижчими цінами гнучкі магнітні диски ГМД-130 (5 1/4"), ГМД-90 (3 1/2").

Дискети виготовляються на обладнанні за технологією і з матеріалів провідних фірм Німеччини і Великобританії. У процесі виробництва дискети підлягають 100-відсотковому контролю на якість. За всіма параметрами дискети відповідають вимогам міжнародних стандартів. Інформаційна ємність дискети 720

Кбайт, повно ємність — 1 Мбайт. Надійність та якість гарантується! Наша адреса: м. Київ-180, вул. Велика Окружна, 4. Виробниче об'єднання «Електронмаш»

Телефони для довідок:

Відділ маркетингу: 475-43-00, 475-98-18; Відділ збуту: 475-92-24, 474-12-37; ВНТ: 475-92-20; Телефон: 131062 «Космос». Телерах: 474-12-82.

АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ВАРІАНТ

Як уже повідомлялося, нинішні керівництво Федерації футболу України подало на розгляд спортивного громадського сайту альтернативного національного чемпіонату, з яким ми вже ознайомили наших читачів. Але є кілька альтернативних схем. Зокрема, систему чемпіонату розробив футбольний клуб «Григорівка» з Івано-Франківська на чолі зі своїм президентом Анатолієм Ревуном. Пропонує во віншувати цей варіант.

Турнір проходиться з березня по середину червня 1992 року. На турнір авторів, він дає можливість виявити середній рівень усіх команд майстрів України. Це виключно спортивний принцип — всі команди стартують у рівних умовах.

По закінченню чемпіонату 1991 року в різних лігах (вища, перша, друга), конка команда дістає свій

кваліфікаційний номер від 1-го до 45-го.

Три клуби другої ліги, які посідають останні три місця в першості, переходять до чемпіонату республіки серед колективів фізичної культури. Інші ж місця буде відда-

жись, окрім призу (якого може встановити редакція газети «Голос України»), дістане й право представляти нашу державу з дозволу УЄФА в розгрішш Кубка кубків європейських країн сезону 1992—1993 років.

Футбол

но 6 переможцям групових змагань КФК. Отже, на старт матимуть можливість вийти 48 команд України. Вони розбиваються згідно з рейтингом на чотири рівноцінні зони по 12 команд. У них буде репрезентовано команди всіх ліг. Кожна зона змагатиметься в довольовому турнірі (матч вдома і на виїзді), всього 22 матчі. Переможці зон виходять у півфінал розгрішш Кубка України. Переможці півфіналів проводять фінальний матч у столиці Республіки нашої держави.

Далі. По чотири найсильніших клуби з кожної зони (усього 16 командів) утворюють першу лігу національного чемпіонату України за системою осіннь-весна. Команди, які посідають 5—8-ме місце (16 команд) уйдуть до другої ліги. Наостат, клуби, які фінішують на 9—12-му місцях (також 16), плюс 6 переможців зон КФК — 22 команди — утворюють третю лігу. Після завершення системи ротачі між лігами й стартування першої національної чемпіонату України.

Така система має досить короткий час дасть змогу кожній команді майстрів виявити свої істинні можливості за спортивним принципом, покаже справжню різницю в класі між командами вищої та другої ліг і відповість на запитання: чи доцільно України в переходом до справді професіонального футболу мати стільки команд майстрів.

Крім того, від час проведення цього кваліфікаційного турніру виключається варіант ігнорування спортивної боротьби. Адже кожний клуб зможе виграти місце в зоні. Такий стан справ сприятиме підвищенню глядацького інтересу та й авторитету Федерації футболу України...

Тепер, гадаємо, чому варіант мав би дати одику тренерів, гравців, судів, болілки.

Хочей

ОСТАННІ ПЕРІОДУВАННЯ

Незабаром стартує чемпіонат країн з хокею серед клубів вищої ліги. Команди саме тепер проводять останні приготування. Скажімо, київський «Сокиль» організував у своєму Львівському палаці міні-турнір, на який зазвали дисципліну Мінська і «Торпедо» з Нижнього Новгороду.

У першому поєдинку господарі поступилися мінчанам 1:4. А вже наступного дня в другому матчі київці перазили від волянів — 3:5.

А завершився турнір зустріччю «Сокиль» — «Торпедо». Він проходив у гострій боротьбі. Разом з відоку у другому періоді київці Іван Воложанином. Сталося це на 38-й хвилині. Але вже незабаром Станіслав Панди-

ленков (40 хв.) встановив рівновагу.

У завершальній двадцятихвилинці команди обмінялися результативними атаками. Спершу шабу провів нападчий «Сокола» Анатолій Найда (50), але Сергій Новосілов (56) вратував гостей від поразки — 2:2.

«Торпедо», в якому виступав ряд досвідчених хокеїстів — Михайло Барнаков, Вячеслав Р'янов, воротар Олексій Івашин, що перейшов до автозаводів з ЦСКА, посіли перше місце і сьогодні будуть болельцями. А що ж «Сокиль»?

— Команда набирає потрібних кондицій, — сказав один із наставників і тренер службовців РРФСР Іван Камеєнський, — і на старт чемпіонату, гадаю, має вийти в хорошій формі. Той за-

дають визнані гравці: наш капітан Анатолій Найда, Олег Сидіков. Задолженістю і ставленням до роботи молодих зокрема, Олександра Алексєєва та Олександра Кузьмиченко...

Чемпіонат розпочнеться 22 вересня. А наступного дня

«Сокиль» проведе в Усть-Каміньогорському першому матчі. Його суперник — місцеве «Торпедо». Потім нині зіграють у Воскресенському з «Хіміком» (25) і 28 вересня прийматимуть московське «Динамо».

Віктор ГЕНЧУК.

Футбол

Караван вирушив у дорогу

Розпочалися змагання за три європейські клуби Кубок з футболу. На старт вийшли 128 клубів. Перші матчі гралися у кіоті.

Кубок Уельси. 1/16 фіналу. «Преванн зведда» (Юстеллія) — «Портланд» (Північна Ірландія) — 4:0 (гострі проходили в обидві сторони) (Югославія) — «Батри» (Болгарія) — 2:0.

Кубок кубків. 1/16 фіналу. «Хаддсфілд» (Юстеллія) — «Тонган» (Англія) — 1:0 (педінок гравця в Астрії), «Педінов» (Північна Ірландія) — «Ліверс» (Фінляндія) — 2:2, «Суланд» (Уельс) — «Монгол» (Франція) — 1:2 «Валор» (Ісландія) — «Сьюон» (Швейцарія) — 0:1.

Кубок Європи. 1/32 фіналу. «Гамбург» (Німеччина) — «Гурік» (Польща) — 1:1, «Іскра» (Данія) — «Іскра» (Франція) 0:1, «Іскра» (Гардана) — «Югославія», колишнє «Динамо»,

Заргес) — «Гравоспорт» (Гуреччина) — 2:3 (матч проишов в Астрії), «Гент» (Бельгія) — «Лозанна» (Швейцарія) — 0:1, «Амстердам» (Нідерланди) — «Стеу» (Румунія) — 1:2, «Сніг» (Болгарія) — «Оссун» (Іспанія) — 1:0, «Іскіс» (Швейцарія) — «Ороріон» (Мальта) — 2:0.

Кубок України. 1/4 фіналу. Повторні зустрічі. «Верес» (Рівне) — «Океан» (Керч) — 3:0, «Крибас» (Кіровоград) — «Десна» (Чернігів) — 0:0, «Темп» (Шепетівка) — «Закорпаття» (Ужгород) — 4:2. Ще один пар «Нартов» (Острів) — «Ліва» (Кіровоград) з'ясує стосунки півніш. Північні гратимуться 14 і 20 листопада.

Пропущена зустріч чемпіонату «Динамо» (Біла Церква) — «Полісся» (Хмельницький) — 0:0.

3 ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Ірак оголосив про нинішні надіслати свої спортсмени для участі в літніх Олімпійських іграх-92 в Барселоні. В заві іракським інформаційному агентстві ІНА представник Олімпійського комітету сказав, що з країни ніхто не виходить, з яких видів — спорту змогли б виступити олімпійці Іраку на іграх в Барселоні.

У австралійській газеті «Сідней» після виступу в Куейбі муніра Ібра, протягом чого часу проти Іраку було прийнято

чимало репресивних заходів міжнародними федераціями з різних видів спорту та регіональними олімпійськими об'єднаннями. Так, Іраку заборонили брати участь у різних змаганнях на регіональному рівні в XI Азійських іграх, які відбулися торік у Пензі. Час уже німатиме за помстою і в спорті й надати іракцям можливість знову посісти місце в міжнародному спортивному співтоваристві.

ЗАПРОШУЄМО ДО СПІВРІВНІЦТВА!

Мале підприємство «Промінь» запрошує тимчасові творчі колективи зі своїми обсягами робіт. Оформлення — швидко й дешево при оплаті до 90% від вартості робіт.

Виконують: ПРОЄКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКІ, ХУДОЖНЬО-ОФОРМЛЮВАЛЬНІ РОБОТИ, НАДАЄМО ПОСЕРЕДНИЦЬКІ ПОСЛУГИ.

Зайсимою допомогу установам, у пошуку тимчасових творчих колективів, що виконують будь-які види робіт. Телефонувати — 417-45-70. (з 6 до 10 і з 19 до 22 години). Наше кідрсе: 254008, Київ-80, вул. Острів, 55.

УКРАЇНСЬКЕ РЕКЛАМНЕ АГЕНТСТВО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

Заступник головного редактора

Олександр БІЛИК

Редколегія:

Сергій ПРАВДЕНКО

головний редактор

Анатолій ГОЛОВ

перший заступник головного редактора

Олександр СМЕЛЬНИК

кореспондент АН України

Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ

Людмила САМОЯЛЕНКО

заступник головного редактора

Борис СІДОРЕНКО

заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

Віктор СІДУДЬ

підпальний секретар

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Заступник головного редактора —

Олександр БІЛИК

Чергові редактори —

Катерина Вороненко

Наталія Дибенко

Автори мають —

Анатолій Мироченко

Людмила Підлужний

Випусковий —

Людмила Кірюс

Оформлення —

Володимир Кисельов

Коректори:

Тамара Бештаніна

Наталія Візюк

Людмила Вороненко

Людмила Несенко

Анатолій Сильвестров

Любов Станіслав

Людмила Терещук

Версальністи:

Тетяна Балок

Ольга Яценко

Алла Будніченко

Марія Сподаренко

Сергій Сидіков

Літописці:

Наталія Позік

Валентина Чиряк

Комп'ютерну підтримку надає редакція «Україна»

252817, Київ-74, проспект Лермонтова, 50

індекс 60955

Тираж 156 200

Львівський ціна

на кі 19 98. 80 коп.

Зам. 03151811